

Này Nhỏ Yêu Anh Nhé

Contents

Này Nhỏ Yêu Anh Nhé	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	12
8. Chương 8	13
9. Chương 9	14
10. Chương 10	16
11. Chương 11	17
12. Chương 12	18
13. Chương 13	19
14. Chương 14	20
15. Chương 15	22
16. Chương 16	23

Này Nhỏ Yêu Anh Nhé

Giới thiệu

Hoàng Gia Hân: Hồn nhiên, vui tính, hòa đồng, dễ mến, xinh đẹp, tinh nghịch, hiền lành. . . Bạn gái

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-nho-yeu-anh-nhe>

1. Chương 1

Hân , Thy, Phong, Kiệt là 1 nhóm bạn chơi thân từ cấp 2 rồi. Gia đình Thy thân với gia đình của Phong. Kiệt thích Thy từ năm cấp 2 .Lên đến cấp 3 vẫn chơi chung và Kiệt vẫn yêu Thy . Nhưng sau 1 thời gian thì Hân và Phong cùng phát hiện ra mình thích đối phương nên quen nhau. Nhưng trước lúc đó thì Thy cũng thích Phong và nói cho Hân nghe.Sau khi Hân đồng ý làm bạn gái Phong thì :

Thy nói chuyện với Hân rằng: Cô biết tôi thích Phong cơ mà. Sao cô lại đồng ý chứ

- Nhưng Thy à Hân thật sự rất yêu Phong. Hân xin lỗi Thy. Xin lỗi Thy nhiều lắm .Tình yêu không thể nhường được Thy à .Cho dù mình là bạn tốt của nhau – Hân

- Hơ bạn tốt hả. Bạn tốt mà như vậy đó. ừ vậy thì thôi nhé. Cô cũng biết tính tôi mà muốn cái gì thì sẽ có cái đó. Tôi sẽ lấy anh Phong về bên cạnh tôi. Cô cứ chờ đó mà coi – Thy cảnh cáo Hân

- Thy à...cho Hân xin lỗi đi mà. Tha thứ cho Hân đi mà – Hân hét to khi Thy đang bước đi...

Vì gia đình Thy và Phong thân với nhau. Nên Thy đã lợi dụng dịp đó mà nói với mẹ của Phong. Gia đình Phong rất phong kiến nên lúc nào cũng muốn môn đang hộ đối. Nên Thy biết được và nói cho gia đình Phong biết. Mẹ Phong đã nghiêm cấm Phong qua lại với Hân. Vì là con ngoan nên Phong rất nghe lời . Mẹ Phong bắt Phong qua Mĩ học và khi trở về sẽ lấy Thy. Mẹ Phong gọi điện cho Hân:

- Alo – Mẹ Phong

- Alo dạ bác tìm ai ạ ? – Hân trả lời lễ phép

- Tôi là mẹ của Phong tôi muốn kiếm Hân – Mẹ Phong

- Dạ cháu là Hân đây ạ. Bác kiếm cháu có việc gì ạ - Hân

- Mai thằng Phong đi Mĩ rồi .Sau khi nó về nó sẽ cưới Thanh Thy. Mong cô bỏ ý định qua lại với thằng Phong nhà tôi đi. Cô không xứng với nó đâu.- Mẹ Phong

- Bác nói gì ạ... Cháu ...cháu và anh Phong rất yêu nhau mà- Hân nói trong tiếng nghẹn ngào sắp khóc

- Tôi nói thằng Phong nó nói nó không yêu cô và mong cô đừng là phiền đến nó nữa. Nó sẽ lấy Thanh Thy nhà họ Trương . Cô không xứng với nó. Cô hiểu chứ. Tôi cúp máy đây. Mong cô đừng làm phiền nó nữa.- Mẹ Phong

- Cháu...—tít tít tít –Hân bắt đầu khóc...Hân khóc thật nhiều ...

- Anh khinh tôi nghèo ư ...anh khinh tôi không xứng với anh ư, anh khinh tôi quê mùa ư , khinh tôi rằng không biết 1 thứ gì về thế giới giàu sang như anh ư...Hơ hơ ...ừ vậy anh cứ bước đi đi...Tôi không muốn níu kéo những thứ không còn thuộc về mình...Rồi anh sẽ thấy...Con Hân này thay đổi như thế nào...Rồi anh sẽ thấy con Hân này sống ra sao nhé...Tôi Hân anh : Cao Minh Phong- Suy nghĩ của Hân

2. Chương 2

Chuông điện thoại Hân reo lên và

- Alo - Hân

-Alo là tui Mỹ Mỹ đây nè. Bà đang làm gì thế - Mỹ Mỹ

- À không làm gì cả . Bà gọi có gì không - Hân

- ủa giọng bà sao lạ vậy. Nghe kì quá . Bà có sao hong dạ Hân - Mỹ Mỹ thấy hơi lo

- ừm không sao - Hân

- ừm vậy giờ tui qua nhà bà nhé- Mỹ Mỹ

- ừm cũng được - Mỹ Mỹ

==== Tại nhà Hân ====

- Bà có chuyện gì phải không sao mắt lại đỏ và sưng lên như thế hở - Mỹ Mỹ lo lắng khi thấy mắt Hân như thế và những hành động mệt mỏi nữa

- và Hân kể hết lại mọi chuyện cho Mỹ Mỹ nghe...

- Hừ .Thôi bà đừng có buồn hay khóc nữa.Tui sẽ giúp bà thay đổi...Bực quá bực quá đi mắt thôi ...Hừ - Mỹ Mỹ nghe mà phát khùng lên vì thương con bạn thân

- Thay đổi ...nhưng bằng cách nào cơ - Hân khó hiểu

- Tui sẽ giúp bà giàu lên trong chớp nhoáng ...Haha rồi tui sẽ cho bà làm mọi thứ để gia đình Phong và Phong phải phục bà và nhất là làm cho họ hối hận khi nói những điều đó với bà. Bà hiểu chứ - Mỹ Mỹ tung 1 tràng nhưng trong giọng nói ấy có chút tức giận

- Bà làm bằng cách nào cơ - Hân ngạc nhiên khi thấy con bạn mình như vậy

- Bà chờ tui chút - Mỹ Mỹ

=====

Mỹ Mỹ móc đt ra gọi ẹ cô...

- Alo . Mẹ hử - Mỹ Mỹ

-[...]- mẹ Mỹ Mỹ

- Mẹ giúp con liên lạc với bác gì gì ấy họ Huỳnh ấy...Giúp con hỏi xem bác ấy có cần con gái nữa không nhé mẹ - Mỹ Mỹ

- [...] - Mẹ Mỹ Mỹ

- À là con Hân mẹ ạ...Và

%&%%^*(% - Mỹ Mỹ kể hết ẹ của mình nghe

- [...] - Mẹ Mỹ Mỹ

- Bye bye mẹ . Con yêu mẹ - Mỹ Mỹ

- [...] - Mẹ Mỹ Mỹ

Nói chuyện xong thì Mỹ Mỹ có chút mừng rỡ... rồi xoay sang Hân đang ngơ ngơ nác nác

- Chờ mẹ tui gọi lại sẽ biết câu trả lời - Mỹ Mỹ mỉm cười nhìn Hân

- Ừm - Hân cũng cười lại nhưng nụ cười chứa đầy sự buồn bã và mệt mỏi

Bài hát A little love vang lên thì

- [...] - đầu giây bên kia

- Yeah tks mẹ nhìu nhìu nhìu lắm - Mỹ Mỹ

- [...] - Mẹ Mỹ Mỹ

- Bye mẹ ...- Mỹ Mỹ

Nói chuyện đt với mẹ mình xong bỗng Mỹ Mỹ la lên rồi chạy lại ôm chầm lấy Hân cười lớn [Í ẹ như bị hùng í]

- Hân à tối nay bà sẽ được gặp 1 bác họ Huỳnh. Và bác ấy sẽ nhận bà làm con nuôi đấy - Mỹ Mỹ

- Ô sao lại phải làm như vậy - Hân ngạc nhiên

- Vì đó là cách mà Hân sẽ giàu lên và không phải lo ngại việc gì nữa. Hân sẽ thay đổi nếu làm con bác ấy. Bác ấy là nhà kinh doanh bất động sản . Rất có tiếng đấy nhé. Không ai aà không nể đâu à. Đàn em thì vô số kể vì hùi trước bác cũng là xã hội đen nổi tiếng ở nước ta đó nhé - Mỹ Mỹ tuông 1 tràn ra

- Ờ nhưng cần phải làm thế không - Hân thấy có lỗi vì nghĩ làm như vậy là lợi dụng người khác

- ừm phải như thế chứ. Nhưng mà tối nay bác ấy sẽ thử Hân nhiều lắm đấy nhớ cẩn thận nhé. À mà bác ấy có đứa con trai à không có con gái nên thích con gái lắm á. Nhớ ngoan nhé- Mỹ Mỹ chỉ bảo

- ờ vậy à- Hân

- Đừng ờ vậy à nữa. giờ là 6h30 rồi . Đi mua đồ rồi trang điểm nữa chứ - Mỹ Mỹ vừa nói vừa kéo Hân đi

Thế là 1 tiếng rưỡi đồng hồ 2 người mua sắm trang điểm ...Sau đó rồi đến nhà hàng. Nhưng chỉ đi với mẹ của Mỹ Mỹ thôi ...

- Chào bác - Hân lễ phép chào mẹ của Mỹ Mỹ

- Chào con - Mẹ Mỹ Mỹ cười hiền

- đây là Hân .Sẽ làm con nuôi anh đấy .Còn đây là Bác Lâm nhưng thường gọi là Huỳnh - Mẹ của Mỹ Mỹ giới thiệu 2 người làm quen với nhau

- Chào bác Huỳnh - Hân lễ phép

- Chào cháu ngồi đi cháu - Bác Huỳnh cũng hiền từ

=== đây là bộ đồ của Hân mặc và tóc cũng để như thế . Trông hân có phần dễ thương và thủy mị ===

3. Chương 3

-Cháu dùng gì nào - Bác Huỳnh [bác ấy họ Huỳnh tên Lâm bạn ạ...]

- Dạ gì cũng được ạ - Hân lễ phép đáp với nụ cười nhẹ trên môi

-ừ...[...]- Bác Huỳnh gọi món

-Cháu ăn đi - Bác Huỳnh

- Dạ mời bác ạ- Hân

- ừ mời cháu - Bác Huỳnh cười

- Nhìn con bé này hiền và ngoan ngoãn thật . Nhưng cũng phải coi nó là người như thế nào -Suy nghĩ của bác Huỳnh

- Cháu đi vệ sinh chút ạ - Hân xin phép

- ừ cháu đi - Bác Huỳnh

-[Alo tôi đây] - Bác Huỳnh

-[...] - Đầu giây bên kia

-[Ừ bắt đầu hành động đi nào] - Bác Huỳnh ra lệnh

-[...] - Đầu giây bên kia

===Qua nhà vệ sinh chút

Hân đang đứng thẩn thờ đầu óc trống rỗng nhưng đôi mắt lại buồn và mệt mỏi...Và có 1 người phụ nữ bước vào rửa mặt. Để cái bốp ngay gương rồi đi vệ sinh , sau khi ra thì ra luôn mà quên mang theo cái bốp...Lúc này Hân mới để ý thấy cái bốp và mới giật mình biết vừa có 1 người phụ nữ đi vào và đi ra quên mang tho

cái bóp. Thế là Hân chạy ù đi định mang trả lại nhưng không thấy người phụ nữ ấy đâu...Và sau 1 hồi suy nghĩ Hân mang lên đưa cho quản lí của nhà hàng. Kéo lại người bị mất.Rồi quay về bàn của mình ...

- Con đi sao lâu thế - Bác Huỳnh
- Dạ tại có chút chuyện bác ạ- Hân
- không lẽ con bé này tham lam đến vậy hay sao - suy nghĩ bác Huỳnh
- Chuyện gì vậy cháu- Bác Huỳnh
- Dạ không có gì quan trọng đâu ạ- Hân
- Ủ vậy chúng ta ăn đi cháu - Bác Huỳnh
- Dạ

Trong lúc ăn bỗng nghe được loa phát thanh của nhà hàng vang lên Ai là chủ nhân của chiếc bóp màu đen để quên ở nhà vệ sinh và được nhắc đi nhắc lại vài lần.Sau khi nghe xong bác Huỳnh cười tươi bảo

- Cháu là con gái nuôi của bác nhé- Bác Huỳnh
- Dạ nhưng bác chỉ mới nói chuyện với con mấy câu thôi mà. Sao bác hiểu hết được con mà nói như vậy ạ- Hân ngạc nhiên nhìn bác
- Chính người của bác đã mang chiếc bóp ấy vào nhà vệ sinh và cố ý để quên đấy cháu à. Nhưng cháu đừng giận bác nhé - Bác Huỳnh nhỏ nhẹ
- Cháu không giận đâu ạ . Ai chẳng muốn có con ngoan hử bác- hân nói như hiểu chuyện
- ừ vậy gọi ba đi nào - Bác Huỳnh vui vẻ nhìn Hân
- Ba - Hân mỉm cười hạnh phúc . Lâu lắm rồi Hân mới được 1 người là ba vì ba mẹ mất sớm mà
- thế con có thể kể cho ba nghe đó giờ con sống thế nào không- bác huỳnh
- Dạ ...#

%#

^##\$^*^*!%&* - Hân kể hết từ lúc nhỏ đến lớn . Cả việc của Phong

- Là vậy sao. Tội con gái quá. gia đình đó cũng quá đáng thật - Bác Huỳnh
- [Hân im lặng không nói]
- Con muốn nghe về gia đình ba không nào- Bác Huỳnh
- Dạ muốn chứ - Hân bắt đầu lấy lại tinh thần
- ^#\$^*^%*\$#^\$^4 - Bác Huỳnh kể lại
- À thì ra con còn có anh trai ư . Vui quá - Hân

Và thế là hai người họ trò chuyện với nhau và trở Hân về nhà Hân...

=== Sáng hôm sau

Em nhớ anh nhiều . Em nhớ những chiều mình sánh vai cùng nhau... Nhạc chuông đt Hân vang lên và

- Alo - Hân
- Tui đây . Bà đi ăn sáng với tui nhé - Mỹ Mỹ
- ừ .Tui đang định rủ bà đây-Hân
- 5' nữa tui qua nhà bà đó - Mỹ Mỹ
- ừ - Hân

5' sau ...hai người ghé vào

quán phở vừa ăn vừa trò chuyện

- Tối hôm qua sao rồi Hân- Mỹ Mỹ tò mò hỏi

-Bác ấy nhận tớ rồi . trưa nay dọn đồ tới - Hân

- Yeah vậy thì vui quá. Tối nay đi bar nhé. tui cho bà thay đổi 180 độ luôn. Với lại cho bà quen thêm bạn mới - Mỹ Mỹ vui mừng thay con nhỏ bạn thân

Thế là đến trưa Hân dọn đồ đến và Mỹ mỹ cũng phụ .Tại nhà bác Huỳnh. Ai cũng vui vẻ đón chào Hân. Vì hôm qua được nghe ông Huỳnh kể rồi mà. Người vui nhất là vợ ông Huỳnh. Bà yêu con gái lắm mà không có con gái. Vì sau khi sinh con trai của bà xong thì bà mắc chứng bệnh gì đó không sinh được nữa.

- Chào hai bác. Chào anh - Hân và Mỹ Mỹ lễ phép

- Anh Minh - Mỹ Mỹ nhìn người con trai đó nói

- Giọng này nghe quen quá - Suy nghĩ của Minh

- là Mỹ mỹ à - Lúc này Minh mới nhìn lên thấy hai cô gái

- Em là em gái anh sao - Minh hơi buồn

- Không đây là bạn thân em tên Hân sã là em gái anh. Làm phiền anh quan tâm nó nhé- Mỹ Mỹ cười

- Hai đứa quen nhau à- Bác Huỳnh ngạc nhiên hỏi

- Dạ Mỹ Mỹ là bạn con - Minh

- ừ - Bác Huỳnh

Giới thiệu nhân vật : Huỳnh Quốc Minh :Anh đại trường B . Tối bụng. Đẹp trai. Phong độ . Ga lang. Thích Mỹ Mỹ từ lúc Mỹ Mỹ vào hội của mình. Vì Hân là bạn thân của Mỹ Mỹ nên anh cũng mến .Chủ hội Fun family Ai đụng vào đàn em của anh thì sống không yêu đâu nhé ...

- Chào em . Anh tên Huỳnh Quốc Minh . Sau này anh sẽ là anh trai của em đó - Minh mỉm cười đưa tay ra

- Chào anh em là Hoàng Gia Hân - Hân cũng đưa tay ra bắt mỉm cười nhẹ

Rồi họ ngồi xuống trò chuyện với nhau rất vui vẻ...

4. Chương 4

- Dạ mà thôi cháu xin về trước để chuẩn bị ạ. Tối nay chúng cháu có hẹn rồi ạ . Cháu xin phép hai bác - Mỹ Mỹ và Hân [i chang như soạn thảo trước vậy .Đúng là bạn thân hiểu ý nhau]

-Ừ vậy 2 con đi - Bác Huỳnh

- Để anh chở cho - Minh lên tiếng

- Thôi được rồi cảm ơn anh nhé - Hân cười mỉm

- Anh đừng quên tối nay họp hội đấy . Đừng đến trễ à nha. Tối nay em sẽ dẫn Hân đi chung á- Mỹ Mỹ nói nhỏ với Minh

- Anh biết rồi . Biết rồi mà - Minh

- Chào mọi người . Con đi ạ - Hân với Mỹ Mỹ lại đồng với thanh

Hai người đi shopping với nhau ... Rồi đi trang điểm thay đồ rồi chuẩn bị tới bar... Máy bộ đồ của Hân đều do Mỹ Mỹ lựa không í nhé...

===Tại Bar

- Wao công chúa xinh đẹp tới rồi kìa- 1 người trong hội [tên Bin]
- Gia Hân - Anh Kiệt la lên
- Anh Kiệt ư - Hân quay qua khi nghe thấy tiếng ai gọi mình và thấy Anh Kiệt
- Ủ tui đây. Bà đi đâu vậy - Anh Kiệt
- Tui đi với Mỹ Mỹ - Hân chỉ sang Mỹ Mỹ
- À tui dẫn bà tới làm quen với mọi người - Mỹ Mỹ cười
- Wao lại có thêm công chúa nữa rồi. Xinh quá ta - Người trong Hội [Bin]
- Hì hì đây là bạn của tui .Tên Hoàng Gia Hân . Em nuôi của anh Minh đó . Còn đây là anh Bin , anh Bi, anh Tí, chị Su , bạn Ny ...%#^%\$#%\$&*^% - Mỹ Mỹ giới thiệu từng người [toàn biệt danh không thôi]
- Ủ chào em/bạn - Mấy anh chị, bạn trong hội
- Chào mọi người - Hân
- Em với Hân trông hôm nay xinh lắm nhé - Minh vừa nói vừa nháy mắt với Mỹ Mỹ
- Chứ ngày thường em xấu lắm à- Mỹ Mỹ
- À không phải mà- Minh gãi gãi đầu trông rất ư là ngố
- Khổ thế nhờ anh Minh cứ bị...- Nói tới đó cả đám phá lên cười .Vì ai chả biết Minh thích Mỹ Mỹ [trừ Hân , Mỹ Mỹ và anh Minh thì không cười thôi]
- Muốn chết hả- Minh ngượng đỏ mặt đưa nắm đấm lên hù dọa
- Không đâu nhé - Cả đám
- Thôi ra nhảy chút đi - Mỹ mỹ lên tiếng
- Tớ đi vệ sinh 1 chút - Hân
- Ủ - Mỹ Mỹ

===Qua Hân : Trong nhà vệ sinh

Hân đang mở nước thì không may vòi nước bị hư làm nước văng tung tóe ướt hết cả áo và ướt luôn cả áo của người con gái bên cạnh thành ra

- Cô làm cái gì vậy hả - Cô gái đó
- Tui xin lỗi tui không cố ý - Hân
- Xin lỗi là xong hả - Cô gái đó
- Tui không cố ý mà - Hân
- Cô đi theo tôi - Cô gái đó kéo Hân ra ngoài . Đến một cái bàn có 1 chàng trai so kute
- Anh xem này cái con này nó làm ướt áo của em rồi đó - Cô gái đó ồng ẹo
- Tui không cố ý làm cô ấy ra như thế này - Hân
- Nó cố ý đó anh à. Nó còn không xin lỗi em nữa - Cô gái đó
- O cái cô này hồi nãy tui xin lỗi rồi không chịu kéo tui ra đây giờ nói cái giọng đó là sao hở - Hân bực quá nạt cô ta
- Anh thấy chưa nó còn quát em nữa kìa. Nó đâu có xin lỗi em đâu - Cô gái đó
- Cô quá đáng thật nhá. làm ướt áo bạn gái tui còn không mau xin lỗi .Đứng đó cãi bướng à- Chàng trai bắt đầu lên tiếng . Và chàng trai đó là Long

- Ô hay cái anh này gây chuyện hử . Tui xin lỗi rồi còn nói giọng đó nữa. Khỏi đi nhé - Hân cãi lại và suy nghĩ của cô là cô không muốn bị ức hiếp nữa. Cô sẽ thay đổi để bảo vệ bản thân của mình

- Cô còn cãi bướng à- Long hét lên

- Thì sao nào - Hân kênh mặt lên nét lại

[Chát] - 1 cái tát giáng vào mặt Hân và cái tát đó của cô gái đó

[Chát] - Hân quay qua tát lại và nói

- Đừng tưởng con này dễ bị ăn hiếp nhé - Hân gần từng chữ 1

- Cô ...Tụi bây đâu - Cô ta hét lên 1 đám người vây quanh

- Chuyện gì vậy hử - Nghe thấy tiếng hét Minh chạy lại

- Minh - Long lên tiếng

- Là tao . Sao người của mày lại la lối om sòm ở quán tao vậy hử - Minh nhìn Long

- Con nhỏ này chọc bạn gái tao - Long chỉ về phía của

Hân

- Là em hử. Chuyện là sao vậy - Minh nhìn Hân

- là vậy nè ^\$#^\$#^%&%&\$...- Hân kể Minh nghe

- Thôi Hân đã nói xin lỗi rồi coi như hết chuyện . Còn nữa mày là bạn tao. Nhưng mày phải quản lí bạn gái mày tốt 1 chút . đây là Hân em gái tao . Cô nữa đừng hòng động vào nó nhé - Minh nói Long rồi quay sang nói với cô gái kia

-Ôk mày nói vậy thì thôi .Bỏ qua - Long [Vì quán bar này là quán ruột của Minh mà . Với lại không nên vì đứa con gái mà mất đoàn kết với bạn của mình(Tuy là không thân .Quen biết thôi)]

Nghe thế cô gái ấy tức quá dậm chân nghiêng răng liếc Hân 1 cái nẩy lửa . Rồi quay sang nói với Long

- Chán anh quá nó làm em tức muốn chết anh bỏ qua cho nó vậy hử - Cô gái đó nói làm Long cũng tức theo

- Đợi dịp khác đi em .Anh sẽ trả đũa cho nhé Tục tưng

- Long quay qua nhéo má cô gái đó rồi nhìn theo bước chân của Hân suy nghĩ Cô khá lắm. Đợi đó đi nhé

5. Chương 5

Sáng hôm sau tại nhà của Minh với Hân

Cốc Cốc - Minh gõ cửa phòng của Hân

- Ai đấy ạ. Mời vào - Hân

- Anh Minh - Hân hơi ngạc nhiên xịu

- Ừ anh đây - Minh

- Anh gọi em có chuyện gì vậy ạ - Hân

- ừ thì em chưa ăn sáng phải không ? - Minh gãi gãi đầu trông cứ như con nít ý

- Dạ . Có gì không anh - Hân

- Ừm em ...em có thể rủ Mỹ Mỹ đi ăn cùng chúng ta được không vậy - Minh nói xong ngượng đỏ mặt

- Vâng chuyện đó đâu có khó . Nhưng em không muốn đi đâu ạ - Hân cười rồi giả bộ mặt ngây thơ cho Minh buồn chơi

- Ủ vậy thôi - Minh buồn bã định đi ra

- Em sẽ hẹn giúp anh , anh chờ chút nhé - Hân nói vọng theo

- Yeah thiệt không hở - Minh nghe thấy thể chạy vào lắc người Hân vui sướng

- Vâng chờ em gọi Mỹ Mỹ - Hân cười đều

-Ừ****s em gái - Minh

Nói xong Hân lấy điện thoại mới toanh của ba Minh mua cho con gái

-[Alo. Tui Hân đây nè. Dậy chưa vậy hả] - Hân

-[...]- Mỹ Mỹ

-[Ủ vậy 10' sau anh Minh qua đón bà đi ăn cùng nhé]- Hân

-[...]- Mỹ Mỹ nói có vẻ ngạc nhiên

-[Hôm nay tui ăn sáng ở nhà. Sợ bà buồn nên rủ anh Minh ăn cùng bà í mà]- Hân nói xong quay qua nháy mắt với Minh

-[...]-Mỹ Mỹ

- Xong rồi đó anh .Giờ anh qua rước nó đi - Hân quay sang mỉm cười với Minh

- Ủ tks em nhiều nhé - Minh cứ cười hoài

Một lát sau .Chuông đt Hân reo lên

- [Alo.Mỹ Mỹ à] -Hân

-[...]-Mỹ Mỹ

-[Ủ vậy mai bắt đầu vào học à]- Hân

- [...]-Mỹ Mỹ

-[Yeah vui quá cơ]-Hân vui vẻ nhảy tưng tưng trên giường

===Tối

-Mẹ à- Minh nói giọng ngọt như mía lùi

- Gì vậy con yêu - Mẹ của Minh

- Con muốn trường con và trường của em Hân học chung thành 1 trường và đặt tên trường khác. Vậy có được không hả mẹ- Minh

- Nhưng để mẹ hỏi ý kiến gia đình nhà họ Cao nữa chứ - Mẹ Minh

[Vì trường A là trường do nhà họ Cao mở và Hân học trường A .Còn trường B là trường do nhà Minh mở nên là do nhà họ Huỳnh .Vì nhà họ Cao và họ Huỳnh có tiếng trên giới làm ăn nên cũng phải nể nhau]

-[Alo .Chị Cao à]- Giọng mẹ Minh thân thiết

-[...]- Bà cao

-[Tôi muốn cho trường của nhà tôi và trường nhà chị hợp lại ý mà được không vậy chị]- Mẹ Minh

-[...]- Bà Cao

-[Ồ cảm ơn chị nhé]-Mẹ Minh

-[...]- Bà Cao

-[Tạm biệt]- Mẹ Minh mỉm cười

- Được rồi mai con qua trường A học nhé vì chưa có trường nào rộng hơn nên chia 1 nửa trường này cộng 1 nửa trường kia con ạ - Mẹ của Minh

- Dạ vậy cũng được - Minh

-Ừ nhớ bảo vệ em gái nhé con - Mẹ Minh căn dặn

-Dạ - Minh chạy lên lầu và mong cho trời sáng lại được gặp Mỹ Mỹ ...

===Sáng hôm sau tại trường

- A anh Minh anh đại trường B kìa tụi bây - NS1 trường A

- Ôi anh Minh đẹp trai - NS2

-Bla...Bla...

Rồi càng lúc càng đông người vây quanh Minh . Vì lúc nào H6an và Mỹ Mỹ chẳng đi chung nên vì thế đi chung với Minh luôn

- Biển hết coi - Mỹ Mỹ hét lên và mọi con mắt đổ dồn vào Mỹ Mỹ .Mỹ Mỹ cũng không hiểu sao mình lại làm như vậy. Nhưng vì cảm giác thấy Minh như vậy có lẽ là hơi khó chịu

-Cô là ai bảo tui biển - NS1

-Tui là ...là... - Mỹ Mỹ có hơi đứng họng

- Cứng họng rồi à- NS2

Minh định nói thì bị Hân ngăn lại

- Tui là bồ anh ấy đấy làm sao nào -Mỹ Mỹ

-Thấy chưa anh 2 của em - Hân thì thầm vào tai Minh

- Được rồi đi thôi vợ ạ - Minh nắm tay Mỹ Mỹ dắt đi và quay sang nháy mắt với Hân

Rồi bọn họ cũng giải tán ...5' sau lại có 1 chàng trai xuất hiện. hân không thèm để ý mặc dù đám con gái bu rất đông . Còn Hân đi đến phòng hiệu trưởng. Mọi con mắt mám gái đều liếc mắt đưa tình với Hân

===Phòng hiệu trưởng

- Chào thầy - Hân chào lễ phép rồi quay sang thấy Mỹ Mỹ cười đều

-Em và Hân học lớp nào dạ thầy - Mỹ Mỹ ngượng đỏ mặt vì biết Hân nhìn mình cười như thế là có ý gì rồi mà nên đánh cái trống lảng đi thôi

- 2 em đang kí vào trường A nên em đi theo cô giám thị vào lớp bên trường A - Thầy hiệu trưởng

-Dạ- Hân với Mỹ Mỹ

6. Chương 6

Tại lớp 10A1 : Lớp này toàn con nhà giàu học giỏi xinh đẹp hông đấy nhé

- Nào các em . Hôm nay lớp chúng ta có 2 bạn học sinh mới – Tiếng cô giám thị cứ đều đều vang lên. Và lớp bắt đầu ồn ào nhốn nháo

- Mời 2 em vào lớp – Bà cô giám thi

- Minh tên Lâm Mỹ Mỹ .Mong được mấy bạn giúp đỡ - Mỹ Mỹ nói xong tươi cười

- Minh là

típ đi hay í....

Hoàng Gia Hân – Hân lạnh lùng nói. Vì cô muốn 1 sự thay đổi lớn. Không muốn mình quá thân thiện vì sợ mọi thứ, mọi người xung quanh ỨC HIẾP, hoặc thương hại cô. Cô không muốn như thế.

- Em Mỹ Mỹ ngồi sau Gia Hân . Gia Hân ngồi kế bạn Minh Long nhé- Bà cô giám thị vừa nói vừa chỉ tay ở ngay bàn kế cuối

Lớp ồn ào lên .Mấy bon con trai thì mừng hựt. Mấy đứa con gái thì tức lộn ruột .Thế là ồn quá Long hét lên

-Ồn ào quá – Long

- Chết đánh thức giấc ngủ anh Long rồi – NS1

- Sao giờ - NS2

- Bla...Bla...

- Ôi trong lớp sao lại có thằng điên như thế này nhỉ. Đã ngủ gật rồi còn la lớn. Đúng là cái tên điên – Hân quay sang thì thấy Long và cố ý chọc tức Long đấy mà

- Cô nói ai điên đấy – Long tức quá nói lại

-Ồ có người tự nhận à. Thì ra là điên . Ôi số tui sao xui quá đi mất ngồi cạnh cái thằng điên – Hân lại nói xiên nói xỏ

-Ừ cứ chờ đấy – Long đầu bóc khói nghi ngút

- Chờ đây này .Anh làm gì tui đấy hở - Hân khiêu khích

-ừ được lắm - Long

[[[Chú thích 1 chút . Từ khi vào hội Fun Family thì ai cũng phải biết võ. Và Hân được Minh dạy võ cho .Vì thế bây giờ Hân không có thua kém Minh đâu à]]]

- Ôi con nhỏ này thần kinh có vấn đề rồi dám đụng vào đại ca Long cơ đấy – NS3

- Ôi my love – NS4

- My love cái đầu mày – NS3

- Thôi chúng ta học nào – Bà cô nãy giờ xem 2 đứa cãi nhau mà đâu có dám lên tiếng . Toàn là người có máu mặt trong xã hội hong à

=== Thế là mấy tiết học trôi qua cũng đến giờ ra chơi

-Hân, Mỹ Mỹ - Tiếng của Minh bên ngoài cửa lớp

-Oá anh Minh .Đẹp trai quá- NS1

-Tao đẹp chưa. Hay cần phải chỉnh lại đây mày. Ôi hồi hộp quá đi - NS2

-Chời người ta có kêu 2 người đâu mà hồi với hộp nhỉ - NS3

-Bla...Bla...

- Xuống cắntin đi Hân - Mỹ Mỹ đề nghị

-Ừ . Hay bà xuống trước đi tui xuống sau. Anh Minh đợi kìa- Hân

-Ừ cũng được , xuống nhanh nhé-Mỹ Mỹ

Thế là Mỹ Mỹ tung tăng đi ra ngoài để xuống cắntin cùng với Minh. 5’ sau

- Á á á...- Hân la thất thanh. Vì có 1 người nào đó cố tình gạt chân để Hân té đây mà

- Ha ha ha - Long thì đứng cười hả hê

- hahahaha...- Mấy đứa con gái xung quanh thì cười theo

- Ôi tội Hân quá đi / Ôi chạy lại đỡ không ta / Tội Hân quá đi/- Mấy thằng con trai vì sợ Long mà có dám hó hé đâu

Rồi 1 chất gì đó màu đỏ ứ đọng chảy ra từ chân của Hân...Thì ra là máu . Hân không như bao đứa con gái khác .Nó không khóc . Nó chỉ suýt xoa chân đau của mình thôi. Vì nó luôn tự nhủ với bản thân rằng Hân mày không được khóc đâu đó. Nước mắt của mày không xứng đáng rơi vì những chuyện không đâu. Mày phải mạnh mẽ lên . Mày phải cho Phong thấy mày thay đổi rồi. Không còn yếu đuối như trước kia nữa . Mày là Hân của hiện tại và tương lai. Và hãy luôn nhớ điều đó Hân à .Ngồi 1 hồi Hân đứng phắt dậy

- Tên điên nào - Hân hét toáng lên

- Là tôi thì sao nào - Long vẫn cứ cười

Chát - 1 cái tát rõ đau trên khuôn mặt đẹp trai được Hân ban tặng

Mấy thằng con trai vẫn thế . Lại là những câu hăm dọa Hân.Còn mấy đứa con gái thì sót xa và bu lại hỏi thăm như kiến ý...

- Cô được lắm. Hoàng Gia Hân . Chờ đó - Long tức điên người . Đây là lần đầu tiên anh bị đánh . Ba mẹ ông bà , anh chị em , bạn bè chưa ai dám đánh anh cho dù 1 cái bực nhẹ lên tay hay lên vai gì đó. Mà bây giờ vì 1 con nhỏ tát đau đến thế cơ đấy.

7. Chương 7

-Ừ. Tôi sẽ đợi . Anh làm gì được tôi nào- Hân vừa nói xong thì cổ đứng dậy và đi cà nhắc vừa đi vừa suýt xoa chân đau

-Hừ...- Long tức điên người

===Phòng y tế

-Cô băng lại giùm con được không ạ - Hân cười mỉm nhìn cô y tế

-Ừ - Cô cũng mỉm cười nhìn Hân

===Hết giờ ra chơi Hân lên lớp

- Hân bà sao vậy nè- Mỹ Mỹ sốt sắn chạy lại hỏi

- Thì là do có tên điên chơi gạt chân tui đấy mà - Hân cố nói lên cho Long nghe

- Cô bảo ai điên đấy - Long

-Ủa tui bảo anh à...Ha ha ha thế mà cũng có người nhận là mình điên cơ đấy - Hân cười lớn . Nhưng nụ cười ấy không đẹp nó có chút gì đó là gượng cười

- Tôi chỉ hỏi có bảo là cô nói tui điên hồi nào nhỉ. À à có 1 cô khủng đang đứng đây cười cơ đấy - Long cũng ôm bụng và cười khằng khặc

-đồ điên - Hân

-đồ khủng - Long

Hai người cứ thế mà cãi nhau . Đến khi bà cô trong lớp vào thì họ mới vào chỗ ngồi...Bỗng trời mưa ...Mưa càng lúc càng lớn...Long thì ngồi úp mặt xuống bàn nghe nhạc...Hân thì nhìn mưa...mưa Hân ghét mưa lắm...mưa làm Hân nhớ đến anh ...1 giọt ...2 giọt rồi 3 giọt... không hiểu từ đâu ra Hân lại chứa nhiều nước mắt như vậy...[[[Reng...reng... tiếng chuông báo hiệu hết tiết]]] Lúc này Long mới ngước lên quay sang thì

thấy Hân đang khóc...Rồi Long nhìn Hân chợt 1 suy nghĩ Con nhỏ khủng này khóc ư ... Cô ta khóc vì chuyện gì nhỉ...Không lẽ mình gạt chân chảy máu lúc nãy đau lắm à...Đúng là theo lời đồn cô ta xinh thật ...Oà ỹ ...thôi thôi mặc kệ ai bảo hại mình chứ ...

- Hân à .Bà sao thế - Mỹ Mỹ

-Ừ tui không sao- Hân lau những giọt nước mắt đi

-Ừ không sao thì tốt - Mỹ Mỹ

===Rồi đến hết giờ và ra về

-Về thôi Hân à- Mỹ Mỹ

-thôi bà về trước với anh Minh đi ...Tui đi bộ về 1 mình cũng được - Hân

- Sao lại đi bộ ...Trời còn mưa mà - Mỹ Mỹ

- Không sao đâu . Tui muốn đi vòng

vòng ngắm cảnh tí mà - Hân cố mỉm cười

- Ừ nhưng không được đi quá lâu đấy nhé - Mỹ Mỹ

-Ừ biết rồi biết rồi mà...- Hân

Quay qua Mỹ Mỹ với Minh 1 tí

-Hân đâu rồi Mỹ Mỹ - Minh

- Ừ nó đi bộ về anh à- Mỹ Mỹ

- Chắc nó muốn ỉnh đi cùng Mỹ Mỹ đây mà...Đúng là hiểu ý người khác... Về mình sẽ thương cho nó cái gì đó mới được...hehe- suy nghĩ của MINH

===Trên xe

- Mỹ Mỹ này - Minh

-Gì vậy anh - Mỹ Mỹ nhìn Minh

-Làm ...bạn gái anh nhé- Minh quay sang nắm lấy tay của Mỹ Mỹ

- [...] - Mỹ Mỹ im lặng quay sang cửa kính

- Sao vậy ...Em không thích anh à- Minh hơi buồn

- Ờ không... Nhưng hơi bất ngờ 1 tý - Mỹ Mỹ cười đỏ cả hai má

- Vậy làm bạn gái anh nhé - Minh lấy lại sự bình tĩnh

-Ừm...[IMG] - Mỹ Mỹ mỉm cười hạnh phúc...

8. Chương 8

Đi dưới mưa làm Hân nhớ lại...nhớ lại nhiều chuyện lắm...Nhớ lúc anh và nó cùng nắm tay nhau chạy kiếm chỗ trú mưa. Anh cởi áo khoác khoác lên cho nó đỡ lạnh , rồi 2 tay ôm chặt lấy nó ...Cảm giác ời sao hạnh phúc quá...

Nó bắt đầu khóc...Mỗi lần thấy mưa nó lại khóc ...khóc nhiều lắm. Giống như là chưa từng được khóc...Mỗi lần nó khóc như vậy chẳng ai biết cả...Từ khi anh đi nó sống nội tâm lắm. Nó không muốn bắt cứ ai phải lo lắng vì nó .

Bất chợt ...Ào ào 1 chiếc xe nào đó cố tình chạy vào vũng nước to và làm ướt cả áo nó...Chiếc xe ô tô ấy là của Long người cầm lái là Long...Nó không màng đến , nó vẫn bước đi như chưa hề có chuyện gì...

Nó bước đi và chiếc xe ấy vẫn lăn bánh theo sau bước chân của nó...Chợt nó ngồi phịch xuống góc đường. Đôi vai run lên bần bật vì lạnh. Đôi chân mệt mỏi nó muốn dừng...

1 đôi chân bước gần lại nó. Rồi ngồi cạnh nó , tỏ vẻ khó hiểu...Lúc này Long thấy thương nó lắm. Muốn ôm nó vào lòng mà vuốt ve an ủi . Nhưng cái tôi trong anh quá lớn so với những gì nó đối xử với anh. Nhưng nhìn nó khóc anh không nỡ bước đi.

- Đây con khủng cô sao thế. Ngồi đây lạnh đấy – Long nói rồi ngồi xuống cạnh nó

- [...] - Hân không nói gì chỉ ngồi im lặng

- Đây cô sao thế, buồn à- Long hơi bực 1 tí vì nó không trả lời

- [...] - nó im lặng và chỉ khẽ gật đầu rồi ngược nhìn Long

- Vậy cô khóc nhé ...Nhưng lấy lưng cô đối diện lưng tôi nhé...Tôi không thích thấy con gái khóc – Long vuốt mái tóc của Hân nhẹ nhàng , rồi cởi áo khoác ra khoác lên người Hân.

- Ấm áp lắm nhưng nếu như đây là anh thì tốt biết mấy... – Suy nghĩ của Hân trong phút chốc rồi vụt tắt .Vì nó không muốn nhớ đến anh . Không muốn nhắc đến tên anh thêm lần nào nữa

- Hức...huh...huhu- Hân quay lưng lại làm theo lời Long nói. Mỗi lúc cô khóc càng lớn...Rồi từ lúc nào Hân ngủ thiếp đi cũng không biết

- Đây ...đây – Long thấy im quá nên gọi thử

- Đây đây cô sao thế - Long quay người lại và thấy Hân đang ngủ .Và người Hân lạnh ngắt . Mồ hôi lạnh, mặt trắng đi không 1 chút máu. Có lẽ vì mưa thấm vào người lâu quá.

Long bế Hân lên xe và đưa Hân đến bệnh viện...

===Phòng bệnh

- Cô tỉnh rồi à – Long nhìn Hân

- ừ - Hân lạnh lùng trả lời

- Có đói không hả - Long

- ừ không . Sao tôi lại ở bệnh viện nhỉ - Hân đảo nhìn xung quanh

- Cô khóc rồi ngắt đi vì do thấm nước mưa lâu quá. Tôi đưa cô đến đây – Long

- Ừ cảm ơn anh nhé – Hân . Bất giác 1 nụ cười trên môi . Nụ cười không một chút gượng gạo

- Cô cười đẹp lắm sao lại không cười – Long nhìn mà muốn chết vì mê

- Anh đưa tôi đi ra bờ hồ nhé – Hân

- ừ - Long

9. Chương 9

===Bờ hồ

-Anh từng yêu ai chưa – Hân nhìn mặt nước của bờ hồ và nói

-Chưa – Long nhìn Hân đầy ngạc nhiên

- ước gì tôi được như anh. Không yêu ai cả để mình không phải đau lòng như thế này – Hân nói với giọng run run muốn khóc

-Sao thế. Ai đã làm cô đau lòng à- Long nhìn Hân. Lại là 1 lần nữa cái gì đó lại quẩn trong đầu Long . Long thấy thương nó vô cùng

- Anh biết không . Tôi từng có 1 người bạn trai...Anh ta thương yêu tôi lắm. Và tôi cũng thế tôi yêu anh ta nhiều hơn thế nữa...Chúng tôi đã có những ngày hạnh phúc. Hạnh phúc lắm...- Hân ngừng 1 chút rồi nói tiếp

- Rồi chợt 1 ngày, mẹ anh ta gọi cho tôi nói rằng anh ta nói tôi không xứng với anh ta. Vì tôi quá nghèo. Rồi anh ta đi du học bên Mỹ .Và còn nói lúc quay về sẽ cưới cô bạn thân của tôi. Nghe mà tôi đau lắm muốn chết quách cho xong. Tôi đau lắm...Và tôi hận anh ta bỏ rơi tôi. Hận anh ta khinh tôi... - Hân lại ngừng 1 lúc rồi nói tiếp

- Và tôi có được ngày hôm nay nhờ Mỹ Mỹ và mẹ cô ấy còn có gia đình anh Minh nữa...- Hân nói hết nói hết những đau long ra. Nhưng không hiểu tại sao Hân lại nói như thế với Long nữa. Người mà nó đang rất ghét. Bỗng dưng Long bây giờ trở thành người cho nó tâm sự cơ đấy

- Tôi không thích thấy con gái khóc . Hồi chiều cô khóc rồi . Bây giờ khóc nữa à- Long nhìn Hân bằng đôi mắt đáng thương . Pha lẫn là tim anh đang nhói. Không hiểu sao nữa. Anh cứ nghĩ mình chỉ là đang thương hại nó thôi. Rồi anh nói giọng có chút hài hước để chọc cho nó vui

- Tôi không khóc nữa đâu. Hết nước mắt rồi còn đâu- Hân nhìn Long lại là 1 nụ cười . Nụ cười biết ơn

Chuông điện thoại của Hân reo lên

- [[Bà đang ở đâu vậy hả tối rồi đấy có về hay chưa – Mỹ Mỹ hét muốn bẻ cái điện thoại

- Tui đang đi vòng vòng có gì nói cả nhà

đừng lo. Tui đang đi cùng 1 người bạn – Hân

- Bạn nào – Mỹ Mỹ

- Là Long – Hân

- Long hả...Long nào cơ – Mỹ mỹ

- Long lớp mình – Hân cười vì hành động trẻ con của con bạn

- ủa sao kì thế. Tui thấy 2 người đâu có hợp nhau.- Mỹ Mỹ ngạc nhiên

- Về rồi kể cho nghe . – Hân

- ừ vậy bye- Mỹ Mỹ

- Ừ bye – Hân]]

-Anh chở tui về nhé – Hân quay sang nhìn Long

-cũng được – Long

- Cảm ơn anh – Hân

-Tui không thích người khác cảm ơn bằng miện – Long cười đều

- Chứ anh muốn sao – Hân

- cho tôi 1 điều ước - Long

- Điều ước – Hân ngạc nhiên

- là điều kiện ấy – Long

- ừ cũng được . Nhưng không được quá đáng đâu đấy – Hân chu mỏ trông đáng yêu vô cùng

- ừ . Thôi lên xe về nhà cô nào- Long mỉm cười

10. Chương 10

===Tại nhà Minh Hân

- Sao bà về trễ vậy. Biết tui với mọi người lo lắng không. Tui đợi bà về mới dám về đây này - Mỹ Mỹ xả hết 1 hơi ra
- Ừm cho tui xin lỗi mà.Con xin lỗi cả nhà. Mai mốt không làm cả nhà lo lắng nữa - Hân nói giọng biết lỗi
- Thôi được rồi. Lên lầu tắm rửa đi rồi đi ngủ đi con - Bà Huỳnh nhỏ nhẹ bảo
- Chào bác con về luôn ạ - Mỹ Mỹ lễ phép rồi quay sang kéo Hân ra vườn
- Ủ chào con . Minh à đưa Mỹ Mỹ về đi con - Bà Huỳnh nhìn Minh cười cười
- Dạ- Minh biết ý của mẹ mình nên cũng cười

===Ngoài sân

- Nè bà đi với ông Long thật hả - Mỹ Mỹ
- Ủ thì sao - Hân nói 1 cách bình thản
- Ủ không sao . Nhưng tui thấy 2 người lúc nào cũng cãi nhau mà . Sao mà hòa nhanh thế - Mỹ Mỹ nói tỏ vẻ khó hiểu
- %\$#^%\$*%*(%...- Hân kể hết mọi chuyện cho Mỹ Mỹ nghe .Vì chuyện anh Phong chỉ có Mỹ Mỹ, Anh Kiệt và những người trong cuộc biết ngoài ra không 1 ai biết cả
- ừ vậy thôi bà vào ngủ đi - Mỹ Mỹ cũng hiểu được phần nào. Nên không hỏi tiếp nữa . Nếu nhắc đến sợ nó lại khóc mất
- Ủ G9 nhé - Hân tươi cười
- Ủ g9 - Mỹ Mỹ ngạc nhiên khi thấy Hân như thế. Một nụ cười đẹp như thiên sứ đã mất đi và nay lại trở về. Mỹ Mỹ mừng lắm.

===Trên xe của Minh

- Em nói gì với Hân lâu thế - Minh tò mò hỏi
- À hỏi thăm ý mà- Mỹ Mỹ cười hoài
- Làm gì em cười hoài thế . Có chuyện vui à- Minh
- À con Hân nó lại cười em vui lắm - Mỹ Mỹ
- Sao thế. Hân cười là chuyện bình thường mà . Bình thường nó cũng cười đấy thôi - Minh ngạc nhiên khi Mỹ Mỹ nói như thế

-Không phải đâu. Nó cười như 1 thiên sứ ấy. Nụ cười ấy mất kể từ khi ...%\$#

%\$#

% - Mỹ Mỹ kể lại cho Minh nghe hết mọi chuyện của Phong rồi qua chuyện của Long . Khi đi chơi với Long về nó đã cười như thế. Nụ cười thiên sứ ấy.

- ừ - Minh nói xong cũng là lúc đến nhà của Mỹ Mỹ
- Anh ngủ ngon nhé - Mỹ Mỹ cười và hôn cái chụt lên má của Minh nhà ta rồi quay đi
- Em cũng vậy nhé. Aye - Minh đỏ hết cả mặt. Vui àm muốn nhảy cẫng lên

===Sáng hôm sau . Tại trường

Lại là 1 đám con gái bu quanh Long .Hân nhìn thấy. Không biết là cảm giác gì nhưng có lẽ là Hân rất tức. Hân thấy bức bối và khó chịu. Rồi cuối cùng cũng có tiếng chuông reng vào lớp. Long thoát nạn

- Ra chơi gặp tui xui nhé - Long nhìn Hân

- Làm gì cơ - Hân ngạc nhiên

- Ra 1 điều kiện - Long cười đều

- Ừ - Hân thấy cũng hơi lo . Không biết là điều kiện gì đây

===Thế là cũng hết tiết giờ ra chơi cũng đã đến

- Rồi anh nói đi - Hân nhìn Long mặt lạnh tanh

- Mai tui muốn cô giả làm bạn gái tui để đi rước anh tui tại sân bay - Long

- Bạn gái á . Không đời nào. Anh có nhiều người theo chân đến thế sao lại nhờ tui làm gì - Hân ngạc nhiên không tả nổi

- Nhưng tui muốn là cô cơ. Điều kiện đấy làm không - Long

- Ừ nhưng bao lâu lận hay chỉ trong 1 ngày đó thôi - Hân nhận lời 1 cách miễn cưỡng

- 1 tháng thôi - Long

- Cái gì . - Hân tròn to mắt

- 1 tháng nhưng chỉ là bạn gái khi nào gặp anh trai tui thôi. Cô đừng lo - Long

- Ừ thế cũng được - Hân trả lời lí nhí

- 11h trưa mai tui qua rước cô ra sân bay đấy . Lo chuẩn bị sớm đi nhé - Long cười đều

- Ừ - Hân bước đi thẳng vào lớp. Có chút bức bối. Cũng có chút vui. Cũng không hiểu sao lại như thế. Nhưng Hân đã đánh tan cái suy nghĩ vui đó đi.

11. Chương 11

Tại nhà Minh Hân

- Anh Minh à. Em đi đây với bạn 1 chút nhé - Hân nói giọng ngọt như mía lùi

- Ừ nhưng nhớ về sớm nhé. Tối họp hội em nhớ đến. Anh có chuyện muốn nói - Minh

- Vâng chào anh- Hân mỉm cười rồi chạy vụt đi

Hân với bộ đầm trắng không dây ngắn có thắt lưng đen bằng bự và đôi guốc trắng cao . Tóc được búi cao .Mặt có trang điểm nhưng nhạt. Đeo cái kính đen to...Tuy có kính chao gần 1 nửa khuôn mặt nhưng trông Hân bây giờ như 1 búp bê vậy. Hân bước vào xe Long . Nhận được 1 ánh mắt lạ lẫm của Long. Long nhìn Hân. Nhìn hoài như thế cho đến khi

- Nè anh sao thế- Hân nhìn Long có chút bức mình

- Ừ không sao - Long lúc này mới giật mình quay về hiện tại

- Ừ . Thế thì tốt - Hân

=== Sân bay

- Anh 2 - Long gọi lớn

Rồi có 2 người bước gần lại chỗ họ. 1 trai 1 gái , trông cũng thật đẹp đôi.

- Đây là anh của anh tên Phong. Đây là chị dâu tương lai tên Thy. Còn đây là bạn gái em tên...- Long chưa nói hết câu đã bị Hân bước gần sát lại Phong mà nói

- Hoàng Gia Hân - Hân cố gấn kìm nén hết mức. nó đang bầm chặt lấy tay của Long. Nó cố gấn bước tới để nói tên nó.

Nó bắt đầu tháo kính. Cố dồn hết nước mắt vào tim. Long nó đang đau lắm . Nó không ngờ lại có lúc như thế. Rồi nó đưa tay ra bắt lấy tay Phong

Phong cũng như chôn chân ở đó. Anh không nói lời nào đã ôm chầm lấy nó. Nó đẩy Phong ra và nói

- Tôi là bạn gái của em anh anh nên để ý một chút - Hân đẩy Phong ra và bấu chặt vào tay Long. Bàn tay Long giờ đang đau lắm. Nhưng cái đó chưa đau bằng tim anh. Nó đau lắm. Cũng không hiểu tại sao lại như vậy nữa

- Lâu quá không gặp Hân- Thy lúc này lên tiếng

- Ủ chào Thy - Hân cố gấn từng từ để không phải nói sai lời nào

- Vậy anh là - Long chỉ vào Phong khó hiểu

- Người mà em đã từng kể với anh đấy - Hân cố mỉm cười. Mỉm cười để cho Phong thấy nó không yếu đuối. Nó vẫn sống tốt và đang làm bạn gái của Long .Em trai Phong

Nó đâu có biết là bây giờ Phong cũng như nó vậy. Có khi còn đau hơn nó gấp mấy lần. Phong trách nó không hiểu Phong . Phong giờ cũng đang đau lắm chứ. Nó nào có biết đâu

- Thôi chúng ta lên xe về nhà đi - Thy có chút bực bội

-Ủ đi thôi anh - Hân nắm tay Long kéo đi. Bàn tay ấm lắm nhưng nó ướt ướt.

===Lên xe

Không gian thật im lặng cho đến khi nó có cảm giác tay Long ướt ướt . Nó kéo lên xem . Và tay Long đang chảy máu.Chắc là do nó đã bấu chặt lấy tay Long quá nên thế. Nó thấy lo cho Long lắm.

Nó lấy từ trong bóp nó 1 cái khăn tay màu trắng có tên nó và ngày sinh của nó nữa. Nó quý cái khăn đó lắm. Nó chưa bao giờ cho ai đụng vào trừ Phong ra . Mà bây giờ nó lại lấy lau máu cho Long. Và Phong thấy . Phong tức lắm , bực bội muốn nổ tung ra. Còn Long thì đã đỡ đau phần nào . Long vui lắm vui vì nó lo cho Long như thế .

Nó bây giờ buồn lắm, đau lắm, nhưng nó không muốn khóc. Nó có cảm giác không muốn cho Long phải khổ sở. Không muốn nó lụy trước mặt Phong. Nó mệt mỏi lắm rồi. Chắc có lẽ nó không còn đủ nước mắt để khóc cho Phong nữa rồi . Nó không muốn thế. Nó giờ chỉ im lặng và lau máu cho Long thôi.

=== Tại nhà Phong Long

12. Chương 12

- Thôi em về trước nhé - Hân đi ra với vẻ mệt mỏi

- Anh chị ở đây nói chuyện với ba .Để em đưa Hân về - Long chạy theo Hân

===Trước nhà Hân

- Cô đang buồn à- Long thấy Hân từ khi lên xe đến nhà cũng không nói tiếng nào nên hỏi

- Không .Làm gì có chứ- Hân

- Ủ vậy thì tốt - Long

- Tui vào nhà nhé . Cảm ơn anh đưa tui về- Hân quay đi

- Cô đừng ghét tui nhé. Hãy tha thứ cho những gì gia đình tui làm với cô. Và xin cô đừng ghét họ và cả tui nữa. Tui thay mặt họ xin lỗi cô mà- Long nắm tay Hân kéo xoay người lại và ôm chầm lấy Hân

- Tui không biết - Hân thấy hơi bất ngờ. Nhưng cô không đẩy Long ra mà vẫn đứng yên đó để cảm nhận cái ôm ấm áp ấy

-Thôi cô vào nhà đi. Tui về nhà nhé - Long lúc này buông Hân ra

===Quay nhà Long xú

- Tối nay đi bả với em nhé - Long về đến nhà là chạy ngay đến Phong

-Ừ - Phong

- Em này .Hân là bạn gái em...Thật chứ - Phong

- Ừ là bạn gái em. Sao hỏi anh- Long có chút buồn

- Ừ không có gì chỉ là anh muốn xác nhận như vậy thôi. Tại thấy Hân thay đổi quá - Phong

- Cô ấy thay đổi vì gia đình mình và nhất là anh đấy- Long

- Sao lại vì anh - Phong hơi ngạc nhiên

- Vì gia đình mình và anh làm tổn thương cô ấy và khinh thường cô ấy - Long

- Ừ anh biết làm vậy cô ấy đau nhưng mà đó không phải là ý của anh - Phong cố giải thích cho Long hiểu

- Thôi đủ rồi. Em đi tắm đây. Và nói cho anh biết cô ấy là của em anh hiểu chứ - Long bước đi vào phòng mình và cố nén lại để nói cho Phong biết

===Qua nhà Hân

Hân bước vào nhà. Chạy lên phòng nằm phịch xuống giường và bắt đầu thiếp đi lúc nào không hay. Cô ngủ cho đến khi

- Hân này. Dậy đi . Tối giờ họp hội rồi kìa - Mỹ Mỹ

- Ừ biết rồi bà xuống nhà đợi tui tí - Hân nói trong lúc mắt nhắm mắt mở

-Ừ ẹ nha - mỹ Mỹ xuống phòng khách đợi

30 phút sau Hân bước xuống với chiếc áo không dây ngắn màu đen trên rốn. Khoác bên ngoài là áo khoác màu nâu bằng da . Mặc chiếc quần đùi ngắn ôm . Và đôi guốc cao . Tóc xõa dài ...Trông Hân lúc này thật gợi cảm .

===Tại bar quán quen của hội

Trong bar lúc này có nhiều hội khác nhau phần chính là hội Fun Family [Hội của Minh]

-Hôm nay Hội Fun family họp mọi người ở đây là có chút chuyện muốn nói - Minh đứng lên sân khấu nói lớn bằng mic

13. Chương 13

-Đây là Lâm Mỹ Mỹ bạn gái của tôi. Sau 2 ngày nữa chúng tôi sẽ bắt đầu đi du học với nhau - Minh nói

-ủa vậy còn hội thì sao nhĩ - n1

- ừm hội của chúng ta- n2

-Bla bla- Bàn tán

- Tôi nhất định không bỏ hội . Và tôi sẽ nhường hội Fun Family này cho Huỳnh Gia Hân em gái của tôi. Sau đây em gái tôi Huỳnh Gia Hân thủ lĩnh mới sẽ đứng lên nói chuyện cùng mọi người - Minh mỉm cười

- Chào mọi người . Tôi là Huỳnh Gia Hân . Sau hôm nay tôi sẽ là thủ lĩnh của hội Fun Family này. Nếu ai không đồng ý thì có thể chiến bất kì thể loại nào. Và nếu thắng tôi thì sẽ là thủ lĩnh của hội Fun Family này. Còn nếu không ai có ý kiến gì thì mong mọi người chỉ bảo - Hân nói lạnh lùng và dứt khoát

-Em thay đổi nhiều quá rồi Hân ạ - Phong nghĩ

- Cô thật dũng cảm đấy Hân à - Long nghĩ

-Tôi muốn chiến - Phong đứng phắt dậy nói lớn

- Anh

muốn chiến thể loại nào - Hân vẫn lạnh lùng

-Đua xe - Phong nói dứt khoát . Phong không muốn nó dính vào những nơi như thế này . Phong lo cho nó

- Tôi không đồng ý - Long đứng dậy nói lớn. Vì Long sợ nó thua nó sẽ mất cái mà nó sẽ có. Long sợ nó bị mất mặt và buồn. Vì Long biết anh của mình cũng là 1 tay đua đáng nể

- Ô kê Tôi nhận lời của anh . Phong ạ- Hân cứ lạnh lùng thế đấy

Long hơi sợ không biết nó phải ra sao đây. Vì Long biết có thể 1 người nhất định bị thương và cũng có thể chết . Long lo cho nó bởi vì Long biết anh của mình đua rất cừ

=== Trường đua

- ông tưởng thuật đang nói về chỗ đua như thế nào như thế nào ...

Phong nghe đến có 1 khúc gần đích ấy . Nguy hiểm thật , nhưng Phong vẫn kiên quyết sẽ đua. Vì Phong nghĩ anh sẽ thắng và nó sẽ đi sau nên không sao cả.

Long khuyên Phong dừng lại nhưng Phong cứ kiên quyết thế . Nên Long cũng đành im lặng chờ kết quả . Tim Long cứ đập mạnh như thế nào ý . Lo sợ mọi thứ . 1 người là anh trai . người mà Long đang có cảm giác thích thích thì biết phải làm sao.

- Nhị tiểu thư no 1- Hội FF

- Đại thiếu gia no 1 - Hội devil [hội của Long]

- Bla... bla...

1...2...3... ùng tiếng súng bắn lên trời và trận đua bắt đầu

- Nhị tiểu thư đang dẫn đầu. Rồi đại thiếu gia đã vượt lên .ông tưởng thật ông cứ thao thao...

Mọi người thì đang cổ vũ...20 phút sau đã thấy 2 chiếc xe đang về đích . Nhưng muốn về đích chỉ được 1 chiếc xe chạy qua vì 1 bên là đất đá 1 bên là dốc của đèo . Té xuống có thể mất mạng chứ chẳng chơi. Và 2 người tranh nhau vèo qua... Và thế là...

14. Chương 14

- Ùn ùn ùn...- 2 xe cứ rồ ga và cổ phóng qua và thế là...

- Rầm. Két - 1 chiếc xe lao xuống dốc . Tuy là dốc không sâu nhưng có thể nguy hiểm đến tính mạng ... Và đó là xe của hội Fun Family ...Và người đó không ai khác là Hân. Còn tiếng thán xe là của hội devil . Và người thắng cuộc là Phong

Long nghe thể chạy vèo ra bước vội vàng xuống dốc tìm Hân ... Mọi người thấy thể chạy theo xuống dốc từ từ rồi cùng kiếm phụ...Và trong đó cũng có Phong

- Hân ơi em ở đâu vậy . ra đây đi . Đừng chơi trò trốn tìm mà. Tôi không muốn thể em ra ngay cho tôi. - Long cứ vừa đi vừa hét cứ như thằng điên ý

- Hân ơi , em ở đâu vậy ra đi - Phong cũng đi kiếm và la í ới

- Hân ơi bà/em ơi ở đâu - Mỹ Mỹ và Minh cũng lo sốt vó

- Nhị tiểu thư - All

Bla...bla...

Sau một hồi tìm kiếm cũng có được 1 kết quả

- Hân em ở đây rồi. Mọi người ơi thấy Hân rồi - Phong nhìn thấy và la lớn

- Anh buông cô ấy ra đi - Long đẩy Phong qua 1 bên và hét lớn rồi bế Hân chạy vù đến bệnh viện

Mọi người đều ngỡ ngàng nhưng cũng chẳng suy nghĩ gì nhiều thêm vì bây giờ chỉ lo cho Hân là nhiều nhất thôi. Rồi Minh cũng giải tán mọi người đi hết và cùng Mỹ Mỹ đến bệnh viện. Đi cùng có Phong nữa

===Tại bệnh viện

Hân được đưa vào phòng cấp cứu . Đáng lí ra Mỹ Mỹ hoặc là Minh gì đó là người lo lắng cho Hân nhất nhưng không phải . Người đó là Long . Long đứng ngồi không yên . Cứ đi vòng vòng .Cho đến khi mệt rồi khụy chân xuống khẩn cầu mọi thứ để có được sự bình an cho Hân...

-Ai là người nhà của bệnh nhân - Bác sĩ bước từ phòng cấp cứu ra

- Tôi là anh trai của Hân - Minh chạy lại nói

- Cô ấy sao rồi bác sĩ - Phong cũng lo lắng cho Hân

-Cô ấy đã qua cơn nguy hiểm nhưng mà phải ở lại bệnh viện cho đến khi tỉnh dậy . Cũng phải mất khá lâu đấy .Cô ấy bị chấn thương ở đầu và đã được phẫu thuật thành công . Nhưng rất tiếc cô ấy bị gãy 1 cánh tay phải . Còn ngoài ra thì không sao . Chỉ chảy ngoài da thôi. Anh là anh trai vậy theo tôi đi làm giấy nhập viện - Bác sĩ nói xong 1 lèo

- Cô ấy bị gãy 1 cánh tay ư . Có thể chữa trị không ạ - Long chạy lại lay mạnh người của bác sĩ

- Có nhưng sẽ rất khó . Phần trăm thành công chỉ là 10% thôi. Nhưng nếu cô ấy tỉnh dậy nhanh chóng thì việc phục hồi cánh tay sẽ có phần trăm nhiều hơn. Vì nếu cô ấy tỉnh dậy thì chúng tôi mới có thể phẫu thuật được.- Bác sĩ nói xong cùng Minh đi làm giấy nhập viện

Long , Phong và Mỹ Mỹ thì đến phòng bệnh mà thăm Hân

- Bốp - Anh hãy cầu mong cho cô ấy không sao đi nhé nếu không ... - Long đánh Phong 1 cái rồi nói. Ánh mắt Long đỏ rực lên . Đôi mắt giận dữ , đôi mắt sắp khóc vì 1 người con gái. Đôi mắt ấy cho biết anh có thể giết bất kì ai làm tổn hại đến người anh yêu thương

-Anh ...- Phong không biết nói gì hơn

- Mọi người im lặng nào - Mỹ Mỹ thấy hành động của Long như thế thì cũng hiểu được 1 chút gì đó

1 tiếng ...2 tiếng...3 tiếng...Mọi người lần lượt vào thăm rồi lần lượt ra về . Chỉ còn 1 người ở lại đó là Long .

Mọi người đã khuyên Long về ăn cơm tắm rửa nhiều lần lắm rồi nhưng Long không chịu . Cứ dành ở lại chăm sóc cho Hân như thế

Sáng hôm sau

Long cũng không đi học ...Sáng Long dậy về nhà tắm rửa rồi mang cơm đến bệnh viện. Rồi ngồi chăm sóc cho Hân như thế ...

-Hân à . em tỉnh dậy đi mà .Em còn nhiều việc phải làm lắm cơ đấy . Em chưa hoàn thành nhiệm vụ làm bạn gái anh cơ mà . Dậy đi nào ...Hân ơi - Long cứ nói chuyện với Hân như thế mà không có 1 tiếng trả lời nào cả . Cho đến lúc thiếp đi

Ngày nào cũng thế

Long cũng về nhà vào mỗi sáng tắm rửa ăn cơm ... Rồi mang cơm đến . Rồi chăm sóc Hân...

Rồi từng ngày từng ngày trôi qua...

15. Chương 15

Rồi 1 tuần ...2 tuần ...

Sáng hôm đó . Một ngày trong xanh , mát mẻ, chim hót líu lo, ánh nắng nhẹ của buổi sớm mai len qua cửa sổ và đang nhảy tung tăng trên khuôn mặt hồng hồng của 1 đứa con gái . Đó không ai khác là Hân . Khuôn mặt hồng hồng vì có sắc khí trở lại. Rồi chợt...

- Một bàn tay thật ấm áp . Có lẽ nào đây là Phong . Không đâu nếu là Phong thì nhất định mình sẽ không tỉnh dậy nữa – Hân nghĩ ngợi lúc mình đã tỉnh

- Là anh sao – Vừa mở mắt ra Hân thấy Long.Bỗng nhiên sự vui mừng khó tả . Hân thấy có chút gì đó hạnh phúc lắm. Nhưng vẫn chưa khẳng định được điều gì chắc chắn từ bản thân Và cũng là lúc 1 người con trai giật mình tỉnh dậy

- Ôi Hân Hân tỉnh dậy rồi – Long mừng quá muốn nhảy cẫng lên luôn . Chạy vội vàng kêu bác sĩ

- Cô ấy đã tỉnh rồi . Bây giờ phải chăm sóc tốt cho cánh tay nhé . Nhưng đó cũng là điều hơi buồn vì đã quá trễ . Nếu có điều kiện tôi nghĩ là mai xuất viện và đưa cô ấy qua Mỹ điều trị sẽ có kết quả tốt đẹp hơn .- Bác sĩ nói 1 lèo

- Tay tôi làm sao vậy bác sĩ – Hân nói giọng yếu ớt và run run

- Không sao đâu tay em chỉ tạm thời bị thương thôi , qua Mỹ trị là hết ngay mà – Long nhẹ nhàng an ủi Hân

- Vậy có đau không – Hân cố gắng mạnh mẽ vì không muốn ai lo lắng thêm gì nữa

- Không đâu . Tôi sẽ đi cùng em – Long lại giọng nhẹ nhàng ấy

- Không anh còn phải ở lại học hành nữa . Tôi sẽ đi cùng Mỹ Mỹ và anh Minh – Hân không đồng tình với quyết định của Long

- Thôi được rồi . Mai là em xuất viện rồi . Em có muốn đi đâu không. Tôi sẽ đưa em đi – Long nói 1 ánh mắt buồn

- Anh không sợ và không ngại khi đi với 1 đứa con gái gãy cánh tay phải như tôi sao . nó sẽ làm anh mất mặt đấy – Hân

- Không quan trọng . Vì chỉ cần người đó là em – Long nói giọng quả quyết

- ...- Hân không nói gì chỉ cảm thấy tim mình cứ nhảy tung bừng trong lồng ngực. Hạnh phúc ôi sao khó tả quá . Nhưng dù sao Hân cũng đã hiểu được 1 chút gì đó tình cảm của bản thân . Nhưng mà Hân vẫn chưa chắc chắn rằng mình đã quên Phong chưa . Và chưa chắc chắn được rằng Long có ý với mình

=== Sáng ngày mai

Khi nghe tin Hân đã tỉnh Minh và Mỹ Mỹ cũng đã yên tâm phần nào và bắt đầu qua Mỹ du học và làm việc ở Mỹ cho ba mẹ của Minh .

Long đưa Hân suất viện và đưa Hân đi 1 nơi. Một nơi toàn là cánh đồng . Nơi này yên tĩnh và thoáng mát . Ở đây ta có cảm giác thật yên bình .

- Ở đây thật đẹp – Hân thấy gió thoang thoang và hương thơm của cánh đồng đang phơn phớt quanh mình
 - Ủ ở đây là nơi mà tôi thích nhất đấy – Long
 - ừ cảm ơn anh đã dẫn tôi đến đây. Thích thật đấy – Hân mỉm cười nhìn cánh đồng lúa thơm ngát
 - ừ - Long
- Rồi 1 không gian yên lặng .Chỉ còn nghe tiếng gió xào xạc . Và hương thơm của cánh đồng
- Mai tôi đi rồi . Anh có buồn không – Hân hỏi nhùng ánh mắt không rời cánh đồng thơm ngát ấy
 - Một chút – Long trả lời có chút buồn buồn trong đôi mắt
 - Một chút thôi à . Nhưng tôi đi 5 năm lận cơ đấy. Còn hội thì chắc tôi giao lại cho Anh Kiệt – Hân hơi thất vọng khi nghe Long nói như thế
 - Ủ nhưng 5 năm cơ à. Không phải là điều trị cánh tay thôi sao – Long giật mình khi nghe thế
 - Không tôi sẽ điều trị và du học bên đó. Và khi quay lại tôi đã thành thiếu nữ đã có công ăn việc làm - Hân
 - Ủ chắc lúc đó em cũng sẽ có chồng rồi nhỉ - Long nói giọng buồn
 - Ủ . Nhưng chắc là tôi sẽ không lấy chồng sớm thế đâu – Hân nói rồi cười hì hì
 - Dù là em đi rồi về . Dù là lúc về có chồng hay chưa nhất định ...- Long nói rồi ngập ngừng
 - Nhất định gì cơ – Hân thắc mắc và có chút mong muốn 1 câu nói nào đó
 - Anh sẽ đợi em về - Long
 - Thật chứ - Hân vui mừng không tả nổi . Cái câu cô mong đợi từ nãy đến giờ . Giờ đã được nghe thấy . Ôi hạnh phúc ơ .

16. Chương 16

==Sáng hôm sau cũng là ngày Hân lên máy bay sang mỹ chữa trị cánh tay và du học

Hôm nay Long không đến để tiễn Hân vì anh nói rằng khi nào về thì rước nhất định anh sẽ không tiễn đâu . Nhưng chỉ cần gửi cho Hân câu nói ấy cũng đủ làm Hân vui rồi

===4 năm sau

[[Tại Mỹ]]

4 năm trôi qua suy nghĩ của Hân cũng chính chắn hơn 1 chút . Hân không còn hận hay ghét ai nữa cả. Hân học cách tha thứ. Vì cô nghĩ trong cuộc sống này ai mà chẳng mắc phải lỗi lầm nào đó. Nhưng nếu không tha thứ cho họ cô lẽ là không cho họ 1 cơ hội nào cả

Hân đã hồi phục tay như mọi người bình thường và bây giờ cô đang học và làm việc tại công ty của ông Huỳnh cùng với Minh . Hân làm mọi việc đều rất giỏi . Có lẽ Hân hợp với công việc này.

Nhưng 4 năm rồi Hân vẫn đợi 1 cuộc gọi hay 1 cái email nhưng chẳng có cái nào của anh cả. Chỉ là những cái email hỏi thăm của gia đình và Phong . Nhưng nếu đây là lúc trước chắc Hân sẽ nhảy cẫ lên vì vui mừng . Và có khi còn lưu vào 1 chỗ để khỏi làm mất nữa cơ đấy. Nhưng bây giờ khác rồi, email của Phong luôn được Hân trả lời ngắn gọn và hỏi thăm đơn sơ như khỏe không . Như thế thôi rồi del ngay .

4 năm trôi qua Hân cũng đã hiểu ra rồi . Người cô yêu không

phải là Phong nữa . Trái tim cô bây giờ không phải của Phong nữa . Nhưng cũng không phải của cô nữa . Nó thuộc về một người đã làm cho Hân thấy nhớ thương và đau lòng khi không có 1 chút liên lạc nào . Nhưng Hân luôn luôn hi vọng câu nói ấy của Long vẫn còn . Vì nếu Long đợi Hân có lẽ là Long cũng sẽ thích Hân mà . Hi vọng ấy lúc nào cũng trong lòng Hân . Nhờ cái hi vọng ấy mà Hân luôn nỗ lực trong mọi việc . Để hoàn thành 5 năm bên Mỹ này.

[[Tại]]

Long vừa học và làm việc cho công ty của ba mẹ mình . Anh cũng làm việc rất tốt . Suốt ngày chỉ có công việc và công việc. Anh chỉ làm việc và giao tiếp với khách hàng . Ngoài ra không đi chơi bởi hay nói chuyện với ai quá hai câu . Từ khi Hân đi Long lạnh lùng hơn trước . Có lẽ cái này cũng chỉ mình Long và Phong hiểu . Long không muốn liên lạc với Hân bởi vì anh sợ sẽ càng nhớ Hân nhiều hơn. Vì vậy anh vùi đầu vào công việc để cho thấy thời gian trôi qua nhanh hơn.

=== Qua Phong và Thy [[Tại]]

Phong cũng đã dần dần yêu Thy nhiều hơn rồi . Còn đối với Hân anh xem như 1 người bạn và đáng nhớ vậy . Bây giờ anh xem Hân như 1 người em gái vậy

=== Qua Minh và Mỹ Mỹ [[Tại Mỹ]]

Hai người và hai nhà hai bên cũng đã tính luôn rồi . Sẽ đợi 5 năm của Hân trôi qua rồi cùng nhau về làm đám cưới . Họ bây giờ lúc nào cũng kề kề bên nhau

=== Thêm 1 năm trôi qua

Hôm nay là ngày Hân, Minh và Mỹ Mỹ về nước Tại Sân Bay

Mọi người 2 nhà đã đến đông đủ và có cả Phong và Thy nữa . Nhưng Hân không muốn về . Có lẽ Hân đợi 1 ai đó đến . Bỗng rình rình ...rình

Điện thoại của Phong reo lên

-[...] - Đầu dây bên kia

-[Ừm anh biết rồi] - Phong

-[...] - Đầu dây bên kia

-[Không có gì đâu] - Phong

Sau khi nghe xong cuộc điện thoại

-Hân . Tí nữa đi cùng anh đến 1 nơi nhé .Nhưng phải về nhà thay đồ , tắm rửa đi rồi đi cũng được - Phong

- Em không đi đâu . Em mệt - Hân đang buồn lắm , đau lắm cơ . Không biết Long có còn nhớ câu nói đó không nữa . Long còn nhớ đến cái Hân này không nữa . Nó sợ lắm sợ lại một lần nữa . Một người nữa không cần nó . Không quan tâm nó đang nghĩ gì và cần gì. Sợ mọi thứ hi vọng của nó sẽ thành thất vọng mất.

- Em không đi .Nhất định em sẽ hối hận đấy- Phong đe dọa

- Ừm vậy anh qua nhà ngồi đợi em nhé- Hân thấy hơi mệt mỏi .Nhưng vì Phong đe dọa nên đành đi luôn

===Nhà Hân

Hân tắm rửa bước xuống với bộ đầm màu trắng ngắn trên đầu gối . Mang guốc àu trắng . Tóc xõa dài uốn lộn sóng . Mặt có chút son phấn nhưng nhạt để làm tô lên vẻ đẹp tự nhiên .Nhìn Hân lúc này như 1 cô công chúa vậy.

Hân lên xe và cùng Phong đi đến một nơi . Nơi này có thảm cỏ xanh . Phong bắt Hân nhắm mắt lại và bước theo hướng dẫn của anh. Hân đi đến thảm cỏ rồi bước qua 1 cây cầu ngắn bằng gỗ . rồi lại 1 thảm cỏ . Đến nơi Phong buông tay và chạy đi . Và Hân mở mắt ra . Một nơi cực kì đẹp. Cây cầu Hân bước qua lúc này có nền hai bên . ở dưới là hồ cá đủ màu. Trên thảm cỏ, có 1 chiếc bàn trắng . Một chai rượu vang . Và 2 cái ly còn có nền lung linh nữa. Xung quanh có 1 khoảng trống . Rồi bước vài bước có một hình trái

tim to ơi là to dưới đất làm lằng nển. Ở trong là đầy cánh hoa hồng đỏ . Một loài hoa mọi đứa con gái đều thích. Xung quanh bên ngoài toàn là nển và đèn . Nhìn lung linh tuyệt đẹp

Rồi 1 người con trai bước tới như 1 chàng hoàng tử vậy . Đó là Long . Long cầm 1 bó hoa hồng đỏ tặng cho Hân . Hân nhận hoa . Vui mừng không tả nổi . Rồi phụt Long kéo 1 sợi dây trong bó hoa ra . Đó là sợi dây chuyền có 1 chiếc nhẫn cực xinh . Rồi Long tháo nhẫn từ trong sợi dây ra . Qùi xuống và

- Nay nhỏ ! Yêu anh nhé - Long

- ...- Hân chạy vụt lại hình trái tim đỏ . làm cho Long có chút hụt hẫng

- Em đồng ý . Em yêu anh . Cao Minh Long - Hân hét lớn.

Trong lòng cô và anh đang vui mừng đến nỗi không tả được. Hân thấy vui lắm . Vì cô hi vọng đã thành sự thật rồi . Long bây giờ đã thuộc về cô rồi .Và Long còn làm ra 1 cảnh cực kì lãng mạn nữa chứ. Lãng mạn làm cô cô cảm động muốn rơi nước mắt .

Long chạy lại đeo nhẫn cho Hân và bế Hân lên và xoay vòng vòng . Hai người cùng nhau uống rượu vang. Và tèn tèn ten... Nhạc bắt đầu lên và Long mời Hân nhảy .Và thế là hai người nhảy và trao cho nhau một nụ hôn nồng cháy...

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-nho-yeu-anh-nhe>